

Arrest

nr. 195 140 van 16 november 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. CHALLOUK
Abdijstraat 234
2020 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 april 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat Y. CHALLOUK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. COENE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 25 april 2017 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden thans bestreden en zijn gemotiveerd als volgt:

***“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN
MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN***

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26.10.2016 werd ingediend door:

Naam: K(...)

Voornaam: C(...) C(...)

Nationaliteit: Suriname

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 26.10.2016 gezinshereniging aan met haar oom, zijnde K(...) D(...), geboren op 28.07.1976, van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (...).

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: 'de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie; ...'

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passen middel'.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- Foto met creatie datum 1.07.2015.

- Loonbrieven Tempo-Team met betrekking tot de tewerkstelling van betrokkene als uitzendkracht gedurende de maand januari 2017.

- Attest afgeleverd door het OCMW A(...) dd. 21.04.2017. Uit dit attest blijkt dat Betrokkene geen steun geniet van het OCMW A(...).

- Twee betaalbewijzen met een stempel van Trade Money exchange, met de melding Van K(...) D(...) aan K(...), C(...).

- Attest afgeleverd te Paramaribo dd. 21.04.2017, door MI-GLIS Afdeling KvB. Uit dit attest blijkt dat er geen gekende registraties zijn van enig onroerend goed of enig beperkt zakelijk recht op een onroerend goed.

- Verklaring afgeleverd dd. 24.04.2017 met Nr. 587900, uit deze verklaring blijkt dat betrokkene ingeschreven staat op adres J(...) nr. 14, eerder gewoond aan de I(...) nr 236 vanaf de geboorte tot 10.02.2009.

- Verklaring omtrent: AFSCHRIJVING afgeleverd te Paramaribo dd. 24.04.2017. Uit dit attest blijkt dat K(...) D(...) D(...), sinds 12.10.2011 van ambtswege is afgeschreven van adres L(...) no. 236.

- attest afgeleverd te Paramaribo dd. 24.04.2017, uit dit attest blijkt dat K(...), C(...) C(...) in het district M(...), niet staat ingeschreven.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat dit niet blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens. Uit de beschikbare gegevens blijkt weliswaar dat hij sedert 12.10.2016 in België deel uitmaakt van het gezin van de referentiepersoon; er werd echter niet aangetoond dat dit reeds het geval was in het land van herkomst of origine.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet afdoende heeft aangetoond onvermogen te zijn, er onvoldoende werd aangetoond dat hij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine financieel ten laste was van de referentiepersoon, en niet blijkt dat de referentiepersoon niet ten laste was/is van de Belgische staat.

Het gegeven dat betrokkene sedert oktober 2016 tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat hij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men

onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Van minderjarige kinderen van betrokkene is geen sprake, noch van enige medische problematiek op zijn naam. Uit de voorgelegde documenten blijkt inderdaad dat een deel van de familie van betrokkene zich kennelijk in België gevestigd heeft, dit kan een bevel aan betrokkene echter niet in de weg staan. Immers, de referentiepersoon behoort niet tot het originele kerngezin van betrokkene, derhalve kan het aangehaalde gezinsleven van beide niet als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. De aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Betrokkene is een volwassene waarvan mag verwacht worden dat zij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het precarie verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat zij daar niet toe in staat zou zijn. Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om het verblijfsrecht te kunnen uitoefenen, derhalve kan hij niet langer in België verblijven.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van de artikelen 47/1, 47/2 en 47/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht.

Het middel luidt als volgt:

“Verzoekster heeft de gezinshereniging aangevraagd op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna vermeld als ‘vreemdelingenwet’).

Dit luidt als volgt:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2° ;

2° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;

3° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie strikt behoeven.”

Krachtens artikel 47/3, §2 van de vreemdelingenwet moeten zij bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin.

“§ 2. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin.

De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moeten uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel.”

Het staat niet ter discussie dat verzoekster deel uitmaakt van het gezin van de heer D(...) K(...).

Uit de voorgelegde stukken blijkt bovendien dat verzoekster reeds in Suriname deel heeft uitgemaakt van het gezin van de heer D(...) K(...).

Immers, uit de voorgelegde stukken blijkt enerzijds dat de heer D(...) K(...) in Suriname gewoond heeft op het adres L(...) n° 236, M(...), dit tot aan zijn vertrek uit Suriname in oktober 2011 (stuk 3), en anderzijds dat verzoekster op hetzelfde adres heeft gewoond vanaf haar geboorte tot 10 februari 2009 (stuk 4).

Hiermee wordt aangetoond dat verzoekster reeds in het land van herkomst deel heeft uitgemaakt van het gezin van de heer D(...) K(...).

De bestreden beslissing stelt ten onrechte dat niet zou blijken uit het geheel van de beschikbare gegevens dat verzoekster reeds in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon.

Hiermee miskent de bestreden beslissing de voorgelegde stukken, die bovendien uitgaan van de bevoegde overheden van het land van herkomst.

Hiermee schendt de bestreden beslissing artikel 47/1 en artikel 47/3 van de vreemdelingenwet. Waar verzoekster ontegensprekelijk in België deel uitmaakt van het gezin van de heer D(...) K(...), en tevens heeft aangetoond in Suriname deel te hebben uitgemaakt van zijn gezin, dient verzoekster te worden beschouwd als 'ander familielid van een burger van de Unie' in de zin van artikel 47/1 e.v. van de vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht dient te worden beoordeeld of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag van verzoekster is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot het bestreden besluit is gekomen.

Het is duidelijk dat de bestreden beslissing de feitelijke gegevens niet correct heeft beoordeeld. Het middel is gegrond."

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

2.3. De verzoekende partij viseert het volgende motief uit de bestreden beslissing:

"Uit de beschikbare gegevens blijkt weliswaar dat hij sedert 12.10.2016 in België deel uitmaakt van het gezin van de referentiepersoon; er werd echter niet aangetoond dat dit reeds het geval was in het land van herkomst of origine."

De verzoekende partij stelt daar tegenover dat uit de voorgelegde stukken blijkt dat de referentiepersoon op het adres L(...) heeft gewoond tot aan zijn vertrek uit Suriname en dat zij anderzijds op hetzelfde adres heeft gewoond vanaf haar geboorte tot 10 februari 2009, zodat zij wel degelijk reeds in het land van herkomst deel heeft uitgemaakt van het gezin van de referentiepersoon en in de bestreden beslissing ten onrechte werd gesteld dat dit niet zou blijken uit de stukken.

De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

In de bestreden beslissing wordt melding gemaakt van twee verklaringen van 24 april 2017 die bij de aanvraag werden gevoegd. In de ene staat vermeld dat de betrokkene vanaf haar geboorte tot 10 februari 2009 op het adres L(...) heeft gewoond. In een verklaring tevens van 24 april 2017 stelt de bestreden beslissing dat de referentiepersoon vanaf zijn geboorte op datzelfde adres L(...) heeft gewoond tot de afschrijving op 12 oktober 2011.

De verzoekende partij kan dan ook worden gevolgd waar zij stelt dat de bestreden beslissing de voorgelegde stukken miskent doordat de verwerende partij enkel uit de beschikbare gegevens afleidt dat verzoekende partij sinds 12 oktober 2016 in België deel uitmaakt van het gezin doch stelt dat niet werd aangetoond dat de verzoekende partij reeds in "het land van herkomst of origine" deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon. De verwerende partij heeft de voorliggende gegevens niet correct beoordeeld. Minstens moet worden vastgesteld dat zij de begrippen "land van herkomst" of "land van origine" die zij heeft gehanteerd niet afdoende heeft toegelicht in het licht van de toepassing van artikel 47/1 en 47/3 van de Vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om de bestreden weigeringsbeslissing als niet deugdelijk af te doen.

2.4. Het enig middel is gegrond en leidt tot de vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

2.5. Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten niet rechtsgeldig werd genomen. De gemachtigde kan in casu immers geen bevel om het grondgebied te verlaten betekenen aan verzoeker zonder eerst op een zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of zijn aanspraak op een recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 april 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend zeventien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS